

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA

Pomáháte nám pomáhat!

Číslo 10
15. října 2013

Milí přátelé,

děkuji za váš zájem o práci Charity. Chcete-li se o nás dozvědět víc, jste na správném místě. Bulletin Arcidiecézní charity Praha přináší každý měsíc aktuality z našich sociálních služeb i zahraničních projektů.

Věřím, že si v dnešním vydání najdete informaci, téma či myšlenku, která vás zaujme. Možná vás stejně jako mě osloví osobní prožitek paní Ludmily, klientky našeho Centra pro tělesně postižené. V rozhovoru popisuje, jak velkou radost cítila, když mohla sama někomu poskytnout pomoc. Věřím, že to je cesta k životnímu štěstí. Obohacovat lidi kolem nás, pečovat o vztahy s nej-

bližšími, pomáhat těm, kteří to potřebují.

Pokud činnost naší Charity považujete za smysluplnou a potřebnou, neváhejte se připojit k tisícům dárců, kteří nás pravidelně podporují. Jsem si jistá, že vám to stejně jako paní Ludmile přinese opravdovou radost.

Mgr. Eva Hradečná
metodička sociálních služeb

22. BENEFIČNÍ KONCERT PODPOŘÍ potřebné rodiny v Čechách i v zahraničí

Již po dvacáté druhé bude Smetanova síň Obecního domu v Praze hostit Benefiční koncert pražské Charity. Každoročně se zde v poslední říjnový podvečer schází přes tisíc dárců, partnerů a příznivců Arcidiecézní charity, aby vyslechli hudební program a podpořili dobrou věc.

V posledních letech se stalo tradicí, že výtěžek Benefičního koncertu podpoří jeden projekt v České republice a jeden v zahraničí. „Stále více rodin se dnes bohužel dostává do tíživé životní situace, a proto jsme se rozhodli podpořit z výtěžku letošního Benefičního koncertu právě potřebné rodiny,“ vysvětluje Jaroslav Němec, ředitel Arcidiecézní charity Praha, a pokračuje: „Pomoc rodinám je pro nás prioritou. Již dnes se jí věnuje řada našich projektů, které chceme v budoucnu dále rozvíjet.“

Hosté Benefičního koncertu se mohou těšit na Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Dětský pěvecký sbor Českého rozhlasu a Pražský filharmonický sbor. Na programu je Symfonie č. 9 „Novosvětská“ Antonína Dvořáka a výběr ze skvostů sborové tvorby v úpravě pro dětský sbor.

Záštitu nad Benefičním koncertem převzal pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka, OP. □

Téma: Den Charity

Čtěte na str. 2.

22. BENEFIČNÍ KONCERT

ve prospěch projektů:
Azylové domy pro matky
s dětmi v pražské arcidiecézi
Podpora sociálně slabých
rodin v Bělorusku

**Smetanova síň
Obecního domu
31. října 2013, 19.30**

Kontakt pro rezervaci
vstupenek: Londýnská 44,
Praha 2, tel.: 224 246 519 (573),
koncert@praha.charita.cz.

Účel koncertu můžete
podpořit zasláním daru
na č. ú. 749011 / 0100,
variabilní symbol 20040.

PRAŽSKÁ ARCIDIECÉZE OSLAVILA DEN CHARITY – SVÁTEK SV. VINCENCE Z PAULY

Tradiční informační kampaň spojená s oslavou Dne Charity představila veřejnosti charitní služby pro lidi v nouzi. Nejen v pražské arcidiecézi, ale v celé republice se konaly dny otevřených dveří v charitních zařízeních, probíhaly prezentace, výstavy, děkovné bohoslužby a další akce. „Touto kampaní chceme veřejnosti představit celou škálu poskytovaných služeb, ale také lidem nabídnout vzájemná setkávání a různé kulturní zážitky,“ říká ředitel Charity ČR Lukáš Curylo.

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V ZAŘÍZENÍCH ARCIDIECÉZNÍ CHARITY PRAHA

V pátek 27. září se veřejnosti otevřel Azylový dům sv. Terezie, Centrum pro tělesně postižené Fatima, Domov pro seni-

ory Mukařov a střediska Charity v Kralupech nad Vltavou a Brandýse nad Labem. V některých zařízeních probíhaly doprovodné akce. V Mukařově byl například den otevřených dveří spojen s informačním programem

pro žáky základních škol.

SETKÁNÍ S POUTNÍKY NÁRODNÍ SVATOVÁCLAVSKÉ POUTI VE STARÉ BOLESLAVI

V loňském roce se Arcidiecézní charita Praha poprvé představila při Národní svatováclavské pouti. Tato akce měla nebývalý ohlas, a proto Charita do Staré Boleslavi přijela i letos. Její informační stánek se stal opět živým místem setkávání poutníků a pracovníků Charity, kteří měli příležitost hovořit o své práci i pohostit kolemjdoucí poutníky kávou a občerstvením. □

Sv. Vincenc z Pauly (žil v letech 1581–1660), katolický kněz, který zasvětil život práci pro chudé.

Za válek 1648–53 např. zorganizoval rozsáhlou pomoc pro zrušované kraje – za pomoci tištěných letáků se zprávami o utrpení zbídačeného

obyvatelstva shromáždil v Paříži finanční milodary. Za ně byly nakoupeny potraviny a šaty a prostřednictvím misionářů rozdávány chudým v postižených oblastech.

Vincenc založil řadu charitativních organizací – Kongregaci dcer křesťanské lásky či Kongregaci kněží misionářů. V roce 1729 byl Vincenc z Pauly vyhlášen za blahoslaveného,

v roce 1737 za svatého, jeho památku si katolická církev připomíná 27. září.

Česká biskupská konference na svém 71. plenárním zasedání v lednu 2008 vyhlásila toto datum jako Den charity.

Zdroj:
www.charita.cz

CENA CHARITY PRO ŘEDITELKU FARNÍ CHARITY ROUDNICE NAD LABEM PANÍ ZDEŇKU PĚTNÍKOVOU

Devět charitních pracovníků a dobrovolníků z celé České republiky obdrželo 25. září v Praze ocenění z rukou nejvyšších představitelů Charity ČR: prezidenta biskupa Pavla Posáda a ředitele Lukáše Curyla. Mezi oceněnými je také Ing. Zdeňka Pětníková, ředitelka Farní charity Roudnice nad

Labem. Během sedmi let dokázala rozvinout činnost Farní charity a učinit ji významným místem charitní pomoci v celém regionu.

Svoji akceschopnost osvědčil tým paní Pětníkové také v rámci letošní povodňové pomoci. □

MOZAIKA UDÁLOSTÍ Z ARCIDIECÉZE I ZE ZAHRANIČNÍCH MISÍ

OSLAVILI JSME SVÁTEK PATRONKY AZYLOVÉHO DOMU SV. TEREZIE

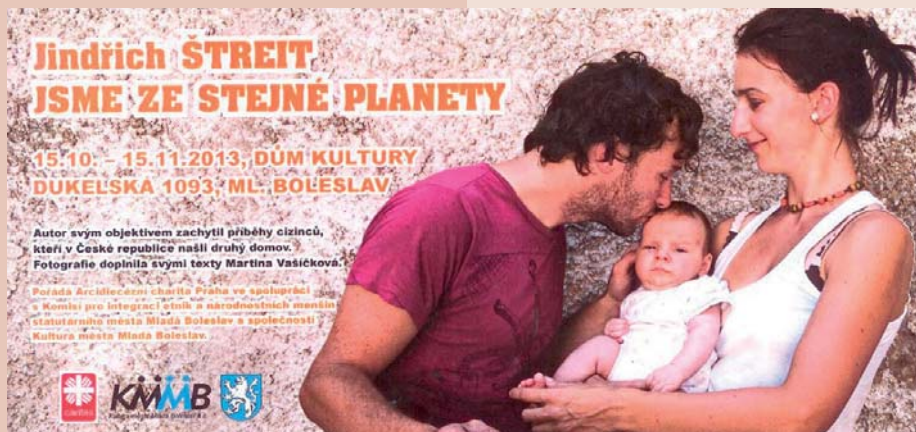
Svátek sv. Terezie z Lisieux, patronky Azylového domu pro lidi bez přístřeší, který připadá na první říjnový den, jsme oslavili neformálně spolu s našimi klienty. Všem přítomným požehnal prezident Arcidiecézní charity P. Gora. Poté jsme podávali polévku, kávu, čaj i nealkoholické pivo. Odpoledne jsme zpestřili promítáním filmů, stolním tenisem a hudbou. Marie Šachová, která se na organizaci oslavy podílela, říká: „Klienti oslavu chválili, kudy chodili. Když jsem druhý den ráno přišla do jídelny, začali tleskat.“

PŘÍBĚHY, KTERÉ SVĚT NEVIDÍ

 Česká televize vysílá dokumentární cyklus o práci Charity ČR a dalších církevních organizací nazvaný Příběhy, které svět nevidí. Celkem patnáct půlhodinových pořadů mapuje životní příběhy klientů charitních služeb a lidí, kteří o ně pečují. Jednotlivé díly můžete zhlédnout vždy v neděli odpoledne na ČT2.

DROBNÍ ZEMĚDĚLCI V UGANDSKÉM BUIKWE SKLIDILI PRVNÍ ÚRODU KÁVY

Ugandští pěstitelé kávy zapojení do komunitního programu naší Charity se dočkali první úrody. Kávovník je komerčně dobře využitelná plodina a rodinám může zajistit dodatečný finanční

VÝSTAVA JSME Z JEDNÉ PLANETY

Srdečně vás zveme na výstavu fotografií Jindřicha Štereita zachycující příběhy cizinců, kteří v České republice našli svůj druhý domov. Výstavu pořádáme ve spolupráci s Komisí pro integraci etnik a národnostních menšin.

15. října – 15. listopadu 2013
Dům kultury, Dukelská 1093, Mladá Boleslav

příjem. Do programu jsou zapojeni obyvatelé z pěti vesnic v kraji Buikwe, kde žije pod hranicí chudoby přibližně polovina obyvatel.

RODIČE DĚTÍ Z PROGRAMU ADOPTCE NA DÁLKU® SE ZAPOJILI DO ÚKLIDOVÝCH DNÍ

Rodiče a opatrovníci zambijských školáků z našeho programu Adoptce na dálku® se i letos zapojili do úklidových dní, které pravidelně organizujeme. Kromě úklidu veřejných prostor má akce symbolický význam. Svoji dobrovolnou práci chtějí rodiče vrátit pomocí, kterou dostávají v podobě podpory vzdělávání jejich dětí.

PŘIPRAVUJEME TŘÍKRÁLOVÝ BENEFIČNÍ KONCERT

Tradiční Tříkrálový koncert se uskuteční 9. ledna 2019 v 19 hodin ve Stavovském divadle. Český komorní orchestr uvede skladby Johana Sebastiana Bacha, Josefa Suka a Henryho Purcella. Informace o rezervaci vstupenek najdete v listopadovém Bulletinu. □

JUBILEUM

PODĚKOVÁNÍ MICHAELE HANGURBADŽOVÉ

Desetileté pracovní jubileum slavíme 1. října spolu s Michaelou Hangurbadžovou, naší kolegyní z Centra pro tělesně postižené Fatima. Děkujeme a přejeme, aby pro Tebe byla práce i nadále životním posláním a radostí. □

PROJEV LÁSKY K BLIŽNÍMU JE VIZITKOU KŘEŠŤANA

Rozhovor s prezidentem Arcidiecézní charity Praha P. Stanislawem Gorou

V srpnu byl jmenován prezidentem Arcidiecézní charity P. STANISLAW GORA. Požádali jsme ho o krátký rozhovor.

□ Jak jste se dostal jako kněz do České republiky? A kde jste u nás jako kněz působil?

Pocházím z polské diecéze Katowice. Ještě předtím, než jsem se stal knězem, jsem v Polsku jezdil na setkání hnutí Světlo a život, kde jsem se často setkával i s českými kněžími bez státního souhlasu. To byl vlastně můj první kontakt s českým prostředím. Začal jsem jim pomáhat – například jsem vozil do tehdejšího Československa zakázanou náboženskou literaturu a mezi jiným jsem také spolupomáhal při organizování společných duchovních cvičení pro polskou a českou mládež.

V roce 1989 jsem byl v Katowicích vysvěcen na kněze. Nejprve jsem 3 roky působil jako kněz v Polsku. V roce 1991 jsem se dozvěděl, že pražský arcibiskup Vlk hledá polské kněze do své diecéze. Vzhledem ke svým předchozím zkušenostem jsem to vnímal jako povolání od Hospodina ke službě v České republice. V pražské farnosti Stodůlky jsem pak působil v letech 1992–1998. V té době jsem také strávil 9 měsíců na duchovní formaci v Itálii. Mým dalším působištěm byla Dobříš, kde jsem strávil 10 let. Od roku 2008 jsem opět v Praze ve farnosti Vršovice.

□ V České republice jste již poměrně dlouhou dobu, a můžete proto porovnat, jak žije katolická církev u nás a jak v Polsku.

Po více než 20 letech pobytu a práce v Čechách si již nedovedu představit, že bych se vrátil zpět do Polska. Jsem zde již doma. Nedokážu proto již přesně definovat rozdíl, který je v životě církve v České republice a v Polsku. Řekl bych

ale, že poloha církve zde je oproti té polské velmi odlišná. Věřících je v Čechách méně, církev má ve společnosti jiné postavení. To vše předpokládá velmi odlišné pastorační metody. Nicméně v Čechách dává místní situace kněžím velké možnosti pro budování osobních vztahů a podporuje větší zapojení laiků do života církve. Lidé zde mají také asi větší možnost svobodné volby pro život s Ježíšem a s církví. Je to velká výzva a dá se říci i větší odpovědnost. Je to i naděje, že autenticky žité křesťanství zvláště v dnešní době osloví sekularizovanou společnost a ukáže jí cestu ke spravedlivějšímu životu.

□ Jaké vidíte poslání Charity v naší republice?

Charita je vlastně součástí jedné ze základních funkcí církve – diakonie, která je uskutečňováním Božího království v lásce a službě bližnímu. Jako taková je nejen konkrétní pomocí lidem v nouzi, ale je zároveň šířením evangelia. Pamatuji si na jednu píseň, ve které se zpívá, že po lásce poznáme křesťany. Projev lásky k bližnímu je v širším povědomí společnosti vizitkou křesťana. Proto je její uskutečňování výrazným prostředkem evangelizace. Mnoho lidí, kteří mají z různých důvodů negativní

postoj k církvi, přesto kladně hodnotí její působení na poli pomoci lidem v nouzi. Pokud se mám zamýšlet nad posláním Charity v České republice, chci nejprve rozjímat Ježíšovo poselství o šíření radostné zvěsti a potom způsoby tohoto šíření konkrétně v české společnosti. Lidé jsou zde velmi citliví na to, když se něco jiného říká, a něco jiného koná, a vůči církvi bývají velmi kritičtí. Myslím, že právě svědectví evangelia, které vyjadřujeme službou bližnímu, je tím nejautentičtějším a v naší společnosti nejpresvědčivějším.

□ Jste velmi vytížený člověk. Jak odpočíváte? Co patří mezi vaše záliby?

Mám velmi rád hudbu, rád cestuji – dělám si ve volném čase výlety a poznávám nové kraje. Před dvěma týdny jsem se vrátil z pěší pouti do španělského poutního místa Santiago de Compostela. Ale nemusí to být vždy tak daleko, velmi rád jezdím například na Šumavu. Mám velkou zálibu v malířství, konkrétně v impresionismu. Pomáhá mi to lépe pochopit, jak vzácný je přítomný okamžik, jakou má hodnotu a jaká je obsažena krása i v těch nejobyčejnějších věcech.

**AKTUÁLNĚ
z Ugandy**

ČESKÁ NEMOCNICE SV. KARLA LWANGY ROZŠÍŘENA O SLUŽEBNÍ UBYTOVNU

Během října bude v komplexu České nemocnice sv. Karla Lwagy v Ugandě dokončena přístavba ubytovny. Bude sloužit pracovníkům, kteří musí být v nemocnici vždy přítomni pro případ naléhavé nouze.

Deset jednolůžkových pokojů je již téměř připraveno k nastěhování. Využívat je budou např. pracovníci laboratoře, obsluha rentgenu a operačního sálu. Stavba byla zahájena v květnu t. r. a jejím uvedením do provozu získá nemocnice lepší možnost reagovat na některé akutní případy, s nimiž se na nemocnici pacienti obrací. □

Ubytovna v průběhu stavby, srpen 2013

Rozvoj České nemocnice sv. Karla Lwagy je možný díky dárcům z České republiky. Pokud můžete, přispějte například zasláním dárcovské SMS ve tvaru **DMS UGANDA na číslo 87 777.**

KURZ PRVNÍ POMOCI, DOUČOVÁNÍ A POČÍTAČOVÉ LEKCE MOTIVUJÍ ŠKOLÁKY K LEPŠÍM VÝSLEDKŮM

**AKTUÁLNĚ
ze Zambie**

Ve středisku Adopce na dálku® v zambijském Mukonchi využívají každou příležitost k tomu, aby dětem, ale i svým pracovníkům a dospělým lidem z místních vesnic zprostředkovali vzdělání. Dlouhodobě zde probíhá doučování, počítačové lekce a před několika týdny se uskutečnil i kurz první pomoci.

Vedení kurzu první pomoci se ujala sestra Anastazie Bandy z 25 km vzdálené misie sv. Pavla v Mulungushi. Mezi pozorné posluchače patřili pracovníci partnerské organizace, ale také učitelé z místní mateřské a základní školy,

kteřou navštěvují děti z programu Adopce na dálku®.

Kurz seznámil účastníky nejen s teorií první pomoci, ale na řadu přišel i praktický nácvik jednotlivých postupů. Nechybělo ani téma prevence a předcházení

nemocem, dodržování správné hygieny a v neposlední řadě vybavení lékárníčky.

DOUČOVÁNÍ JE SLUŽBOU PRO CELOU KOMUNITU

Charita spolupracuje v Mukonchi se šesti pedagogy z místní základní školy, kteří vedou doučovací hodiny. Doučování je službou pro celou komunitu a je otevřeno pro všechny školáky bez ohledu na to, zda je jejich školní docházka podporována v programu Adopce na dálku®, či nikoli. Hodiny probíhaly během celého uplynulého trimestru a u většiny žáků skutečně došlo ke zlepšení jejich školních výsledků.

POČÍTAČE A KNIHY OD ČESKÉ AMBASÁDY SLOUŽÍ DODNES

Farnost v Mukonchi je vybavena počítačovou učebnou a knihovnou, kterou zde v roce 2010 zřídila Charita díky grantu České ambasády v Harare. Kroužky pro zájemce o výuku počítačů zde probíhají dodnes a těší se velkému zájmu především u starších školáků. □

MÉ TĚLO JE OCHRNUTÉ, ALE Mysl SE NIKDY NESPOKOJÍ S NEČINNOSTÍ

Paní Ludmila je klientkou Centra pro tělesně postižené Fatima. Pochází z Frýdeckomístecka a Centrum využívá pro ubytování a osobní asistenci při krátkodobých pobytech v Praze.

❑ Co vás přimělo k tomu, že jste kontaktovala Charitu?

Plíživá choroba způsobila, že mi úplně ochrnuly všechny končetiny. Pobývala jsem dále doma, ale byla jsem odkázána na pomoc druhých osob i v základních životních potřebách. Moje tělo bylo bezvládné. Mysl se však nemohla spokojit s nečinností.

Naskytl se mi možnost pracovat na počítači s programem hlasového ovládání bez použití klávesnice. Začínala jsem úplně od nuly. Z počátku jsem se učila sama, jen s pomocí blízkých. Časem jsem si s nadšením na internetu pročetla informace o probíhajících kurzech hlasového ovládání počítače v Praze. Přivítala jsem příležitost absolvovat takový kurz v individuální podobě. Za účelem pobytu v Praze jsem však potřebovala zajistit si nejen ubytování, ale i péči o tělesnou schránku, a tak jsem se obrátila s prosbou na Fatimu.

❑ Co následovalo potom? Jak vám charitní Centrum pro tělesně postižené Fatima pomohlo?

V Ostravě jsem se nechala usadit do Pendolina a už si užívala ubíhající krajiny. V Praze jsem pak pokračovala automobilem Handicap transport přímo do Fatimy.

Asistentky z Fatimy mi pomáhaly a pomáhají se zvládáním veškerých úkonů potřebných

pro mou existenci, a to i během noci. Rozepisovat všechny úkony nepovažuji za nutné, ale vzhledem k tomu, že jsem úplně bezmocná, je jich opravdu hodně. Od hygieny a oblékání přes pomoc při přípravě a přijímání jídla až po přesuny z postele na vozík a přípravu pro cestování po Praze.

❑ S osobními asistentkami jste opravdu v úzkém kontaktu. Jak jejich práci hodnotíte?

U asistentek oceňuji především toleranci vůle a potřeb klienta v mezích Domácího řádu, respektování osobnosti zdravotně postiženého. Asistentky všechno provádějí se zájmem, empatií, partnerskou formou, s humorem a legrací. Vede to k optimistickému ladění a chuti se sem vracet.

❑ Pobyt v Praze jsou pro vás příležitostí ke vzdělávání, ale čas si najdete i na kulturu...

Ano, od počátku jsem pobyt spojovala s kulturními a společenskými akcemi v doprovodu pražských příbuzných nebo asistentek Fatimy. Pomáhala jsem a pomáhám si tím

udržovat mentální hygienu, což je příjemná změna ve všedním životě. S plánovanou asistencí mohu zařazovat rovněž vyřizování úředních záležitostí, účast na bohoslužbách v blízkém kostele, rozšiřování svých dalších aktivit a nákupy.

❑ Vzpomenete si na váš nejsilnější zážitek z pobytů v Praze?

Při jednom z pobytů jsem vyhověla přání stejně zdravotně postižené paní s ochrnutými všemi končetinami naučit se ovládat počítač hlasem. Byla jsem k tomu vyzvána počítačovým centrem a podporována jejich technickým vybavením i osobní účastí. Akce byla přínosná pro nás obě. Sama jsem byla zahrnuta štěstím z pomoci druhému a tím, že i když bezmocná, mohla jsem takovou pomoc poskytnout.

❑ Plánujete služby Fatimy využívat i v budoucnu?

Doufám, že budu pobyt ve Fatimě opakovat. Myslím si, že i nadále budu nacházet co k učení, co by mi pomohlo udržovat mentální úroveň i zvyšovat kvalitu života. Na takové pobyt se opravdu těším. ❑